

EX
NY PUBLIC LIBRARY DIV. S.
GRAND CENTRAL STATION
P.O. BOX 2231
NEW YORK NY 10017

APR 14 1995

LITHUANIA. YOUR CHILDREN PAID BY HONESTY AND SHALL TREASON
FOR THEIR NATIVE LAND THEY'LL LABOR-EARTH'S ASPIRING AIMS THEY'VE BRED.

MŪSŲ VAIKAI, ANŪKAI-
SLA ATEITIES KŪRĖJAI!
IRAŠYKIME Į SUSIVIENIJIMĄ.

Tėvynė

SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ
AMERIKOJE ORGANAS

307 WEST 30th STREET, NEW YORK, N.Y. 10001

NO. 9 VOL. LXXXXII, 1994-LAPKRITIS-NOVEMBER

THE OLDEST EXISTING LITHUANIAN NEWSPAPER WORLD-WIDE

TĖVYNĖS PADANGĖJE

Žiemop

Lietuva žengia į niūrų ir grėsmingą žiemos laikotarpį. Sužlugdyta gamyba ir biudžetas, tebesitęsianti neteisėta privatizacija ir klestinti korupcija didina žmonių neviltį. Gali būti, jog tai – tyčinė nevilties ir abiejų skiepijimo politika.

Kartu stiprėja Rusijos ekonominis spaudimas ir didėja jos politiniai reikalavimai, kad nusiminusi ir tariamai kelio nerandančią tautą parsivarytų į savo valdas. Gilėjančios Rusijos krizės sąlygomis galimi dar kitokie konkretūs veiksmai, ir jie jau prasideda.

Rusijos slaptosios tarnybos neabejotinai mėgins kurti ekstremistinių nuotaikų ir veiksmų grupes, galbūt pasivadinančias net naujomis „dešiniosiomis“ partijomis. Tos pačios tarnybos mėgins manipuluoti ir nuoširdžiai patriotiškų, bet netoliaregių žmonių jausmais, kad tokių pristeigtų ir tinkamai valdomų grupių išsišokimais bei diversijomis būtų sudaroma Lietuvos netikrumo, nepatikimumo atmosfera, kompromituojama valstybė, ruošiami pretekstai NVS-Rusijos kišimuisi.

Pačios Rusijos krizė ir didėjantis toje šalyje valdymo chaosas sudaro patogesnes, tartum „pateisinančias“ sąlygas, jeigu bus norima suvaidinti ne Rusijos valstybės, o kokių „jedinstvų“ ar „soborų“ veiksmus. Iš paskos juos rems jau paskelbtas Rusijos prezidento dekretas ginti jėga kiekvieną savo pilietį ir kiekvieną interesą užsienyje.

Lietuva šiandien neturi priemonių ir politinės valios užkirsti kelią GRU-KGB diversijoms bei psichologinėms atakoms, kaip antai laikraštinių grasinimų susprogdinti AE; bet sąmoningi piliečiai privalo branginti sveiką protą ir atsakomybės jausmą. LDDP degradacija neturi virsti Lietuvos degradacija ir pakrikimu. Visos atsakomybę puoselėjančios partijos galėtų atidėti tarpusavio sąskaitas vardan ryšių ir bendradarbiavimo iniciatyvų, telktis ne vien prieš Rusijos karinio tranzito sutartį, bet ir kitais valstybei gyvybiniais klausimais. Prezidentas, kuris taip atkakliai gina ir vykdo vienos izoliuotos partijos politiką, neatrodo besąs tautos prezidentas. Žinoma, jis ir nėra išstojęs iš LDDP, ir pats nelemtai prisidėjo, atmesdamas Valstybės pareigūnų turto ir pajamų deklaravimo įstatymą, kad valdininkijos korupcijai nebūtų užkirstas kelias. Tačiau ir jis dar gali pasirinkti valstybės interesus, nacionalinę politiką. Jeigu kieno nors šeimininis benzino arba pieno biznesas nusi-griebs ne maksimalius pelnus, tai čia dar ne tragedija, dėl kurios Lietuvai reiktų nerti Rusijos kilpą.

LDDP ir jos vardu valdanti grupuotė jau šiandien turi pasukti arba visuomenės konsolidacijos keliu, atsakingai dalyvauti Nepriklausomybės gynime ir pasipriešinime, arba trauktis iš arenos. Kitos alternatyvos – pražūtingos valstybei, o pražudyti Nepriklausomybę nei dabartinė, nei jokia kita valdžia neturi ir neturės mandato. Priesaikos laužymas panaikina ir turėtą formalų mandatą, valdžia darosi neteisėta. Tačiau teisėti protesto veiksmai turi būti išimtinai taikingi, pagrįsti pirmiausiai piliečių moraline jėga. Taip buvo atmesta SSSR valdžia, taip bus atmestas ir jos tęsinys – LDDP valdžia. Bet kuri koalicija bus geresnė už korumpuotą LDDP vienvaldystę, iš viršaus dar stumdomą promaskvietiškų veikėjų.

Tėvynės Sąjungos siūlymas, tebesąs Seimo darbotvarkėje, galėtų virsti visuotiniu reikalavimu: pavasarį, kartu su savivaldybių rinkimais, turi būti surengti neeiliniai Lietuvos Seimo rinkimai. Dabartinė Vyriausybė turėtų progą atidėti Rusijos ultimatumus, neatiduoti suverenios oro erdvės, išvengti gėdingos istorinės atsakomybės.

SPAUSDINAME ŠI „LIETUVOS AIDŲ“ VEDAMĄJĮ, KAD SUSIPAZINTUME SU NUOTAIKOMIS LIETUVOJE. SKAITYKITE 2 PSL.

Lapkričio 23-oji -
Lietuvos kariuomenės diena

Officialus pranešimas Official Announcement

TO THE LODGES AND MEMBERS

Nominations of the Executive Board of Directors of the Lithuanian Alliance of America will be held during the month of December, 1994. Members of Lithuanian Alliance (SLA) are required to nominate candidates for the entire Executive Board: President, Vice-President, Secretary, Treasurer, two Trustees and Medical Examiner.

TIME OF NOMINATIONS — one month, 31 days. Beginning with December 1st, 1994 and ending with December 31st, 1994. All nomination forms and ballots must be mailed to the central office not later than January 10, 1995. Nomination forms received after this date will not be accepted.

Three candidates receiving the majority votes in the nominations, but not less than 3% of the entire nomination vote, will be qualified for election in March, 1995.

NOMINATION PROCEDURE: Candidates to all offices of the Executive Board must be nominated at general elections. At the Lodge meeting, where the elections will be held, every member will receive from the Lodge officials a printed NOMINATION BALLOT. On the ballot the members are required to write the name of one person for each office, for Trustees (two persons), indicating first and last name, City or Lodge number the candidate belongs to. For the offices of the Executive Board, qualified persons are those who have been members of the Lithuanian Alliance in good standing for the last 3 years, and who are Citizens of the United States of America or Canada.

DUTIES OF LODGE OFFICERS: to conduct the nominations honestly, to see to it that the votes be cast only by those members who are in good standing, have been members of the Lithuanian Alliance for six months and have attended Lodge meetings regularly. Chairman of the Lodge will appoint a Committee to count the votes, and it is the duty of this Committee to announce the results of the nominations publicly to the entire Lodge meeting.

LODGE SECRETARIES are required to fill out the Nomination Report Form No. 1, indicating how many members attended the meeting, how many voted, how many refrained from voting, the names of candidates nominated, and the number of votes each candidate received for each office. After the form has been properly filled out, officials of the Lodge must sign this form and together with NOMINATION BALLOTS, in the presence of the membership place them in an envelope marked NOMINATIONS, and post it the same evening in the Mail Box.

NOTICE: All nominations must be carried out in accordance with regulations set above. Nominations held in any other manner will be considered illegal and will be rejected in the final count.

LITHUANIAN ALLIANCE OF AMERICA

Dr. Vytautas P. Dargis	—	President
Vytautas Kasniunas	—	Vicepresident
Genevieve Meiliunas	—	Secretary
Loretta Stukas	—	Treasurer
Nellie Bayoras-Romanas	—	Trustee
Stasys Virpša	—	Trustee
Dr. Vytautas Tauras	—	Medical Examiner

Tėvynė

ORGAN of
Lithuanian Alliance of America
(ISSN 0040-4071)

THE OLDEST EXISTING LITHUANIAN NEWSPAPER WORLD-WIDE

Published monthly except July and August
307 West 30th St., New York, N.Y. 10001
Tel. (212) 563-2210

REDAKTORIUS VYTAUTAS KASNIŪNAS
EDITOR
GENEVIEVE MEILIŪNAS, MANAGER

TRUMPAI

Mano dėdė, kaimo seniūnas ir bažnyčios maršalka, visus kalbėtojus išpėdavo: "Prašau kalbėti tik trumpai ir drūtai. Ir pats pradėdamas kalbėti tą papkartodavo. Taigi trumpai ir drūtai—prašau perskaityti žemiau spausdinamą "OFICIALŲ PRANEŠIMĄ". Šaukime susirinkimus, nominuokime narius į SLA Pildomąją Tarybą (gal kada nors žodį "Pildomoji..." pakeisime į "Vykdomąją..."), pasikalbėkime, pasitarkime SLA reikalais. Gražiu pavyzdžiu svyti Clevelandas ir New Yorkas rengdami Kalėdinius pobūvius. Gal ir kitos kuopos rengia, tik užmiršta parašyti "Tėvynei". Mūsų visoms organizacijoms trūksta didesnio gyvastingumo, ką aiškiai parodė Bendruomenės rinkimai. Kaip kitiems, ir mums trūksta naujų narių. Teskime toliau—pirmiausia įrašydami į SLA eiles savo vaikus, anūkus, giminaičius. Naujų Metų rezoliucija: "NAUJI SLA NARIAI." Pirmame puslapyje spausdiname Lietuvos dienraščio "Lietuvos Aido" vedamąjį. Ateityje spausdinsime ir kitų laikraščių vedamuosius, kad geriau galėtumėm susipažinti su krašto gyvenimu. Atitaisome klaidą—prez. Grinius buvo palaidotas ne Lemo kapinėse, bet LIETUVIŲ TAUTINĖSE KAPINĖSE, JUSTICE, IL.

Oficialus pranešimas

SLA KUOPOMS IR NARIAMS

Gruodžio — December mėnesį, 1994 metais įvyksta SLA Pildomosios Tarybos narių nominacijos. Susivienijimo nariai turi nominuoti kandidatus į visą Pildomąją Tarybą: Prezidentą, Vice-Prezidentą, Sekretorių, Iždininką, du Iždo Globėjus ir Doktorą-Kvotėją.

NOMINACIJŲ LAIKAS — vienas mėnėsis, 31 diena. Pradedant Gruodžio-December 1 d., 1994 m. ir baigiant Gruodžio 31 d., 1994 m. Visos nominacijų blankos ir balotai turi būti atsiųsti centrui ne vėliau Sausio-January 10 d., 1995 m. Vėliau atsiųstos nominacijos nebus įskaitomos.

Trys kandidatai, gavę didžiausią balsų skaičių nominacijose, bet nemažiau kaip 3% visų nominacijos balsų, bus įrašyti į rinkimų balotą visuotinam balsavimui ateinančio kovo-March mėnesį, 1995 m.

NOMINACIJŲ TVARKA: Kandidatai į visas Pildomosios Tarybos vietas turi būti nominuojami visuotinu balsavimu. Kuopos susirinkime, kuriame įvyks nominacijos, kiekvienas narys iš kuopos valdybos gaus spausdintą NOMINACIJŲ BALOTĄ. Balote narys įrašo po vieną asmenį į kiekvieną pareigą (į Iždo Globėjus skiriami du asmenys), pažymint vardą, pavardę, iš kurio miesto ar kurios kuopos nominuojamas narys yra. Į Pildomosios Tarybos pareigas gali būti nominuoti tik tie nariai, kurie yra Susivienijimo nariais gerame stovyje, be perstojo išbuve per paskutinius 3 metus ir kurie yra Jungtinių Amerikos Valstijų ar Kanados piliečiai.

KUOPŲ VALDYBŲ PAREIGA prižiūrėti, kad nominacijos būtų atliktos teisingai, kad balsuotų tik tie nariai, kurie yra gerame stovyje, kurie yra išbuve šešis mėnesius Susivienijimo nariais ir tik tie, kurie dalyvauja kuopos susirinkime. Kuopos pirmininkas paskiria balsams skaityti komisiją, kurios pareiga suskaityti nominavimo pasekmes ir visam kuopos susirinkimui apie tai pranešti.

KUOPŲ SEKRETORIAI turi susirinkime įrašyti į Nominacijų Raporto Blanką, No. 1, kiek narių susirinkime dalyvavo, kiek balsavo, kiek atsisakė balsuoti, kokie kandidatai nominuoti, kiek kuris kandidatas į kiekvieną vietą gavo balsų. Pilnai išpildžius blanką, kuopos valdyba turi po ją pasirašyti ir kartu su visais NOMINACIJŲ BALOTAIS akivaizdoje susirinkusiųjų sudėti į voką, ant kurio yra spausdintas žodis NOMINACIJOS, ir tą patį vakarą įmesti į pašto dėžutę.

PASTABA: Visos nominacijos turi būti atliktos čia nurodyta tvarka. Nominacijos atliktos kitokiu būdu bus laikomos neteisėtomis ir galutiname skaičiavime bus atmestos.

SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE:

Dr. Vytautas P. Dargis	—	Prezidentas
Vytautas Kasniūnas	—	Viceprezidentas
Genevieve Meiliūnas	—	Sekretorė
Loretta Stukas	—	Iždininkė
Nellie Bayoras-Romanas	—	Iždo Globėja
Stasys Virpša	—	Iždo Globėjas
Dr. Vytautas Tauras	—	Daktaras Kvotėjas

SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE KŪRĖJAS

DR. JONAS ŠLIŪPAS — „AUŠROS“ PRADININKAS

VACLOVAS PRŪSAS

Taigi šiais metais turime didžiai garbingo ir daug lietuvių tautai nusipelnusio daktaro Jono Šliūpo 133 gimimo metus, 50 metų nuo jo mirties ir dar 110 metų nuo jo atvykimo į Ameriką (1884 m. birželio 16d.).

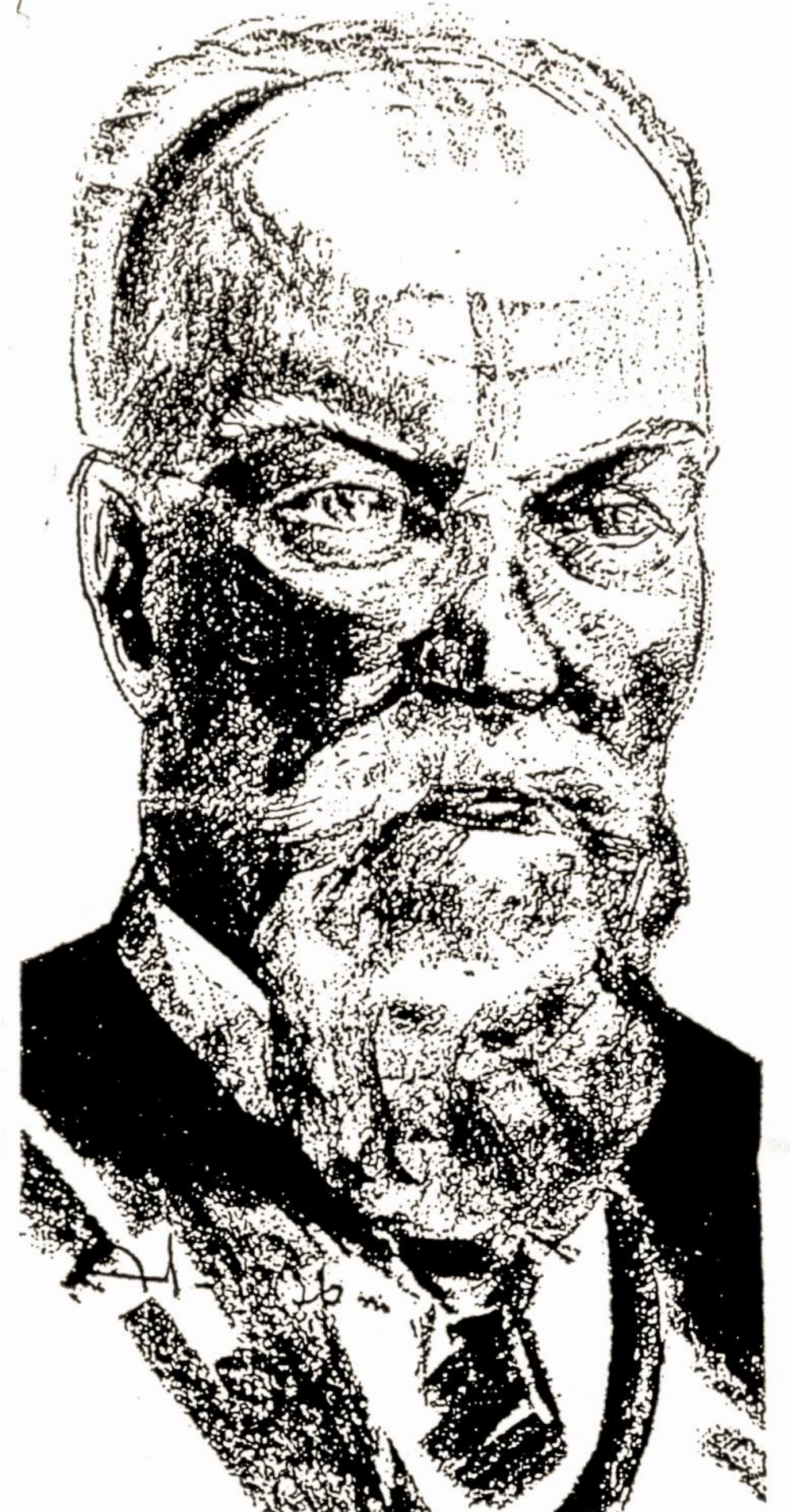
Tai sukaktys žymiausio lietuvių tautos žadintojo, lietuvių tautinio sąjūdžio veikėjo ir kovotojo.

Dr. Jonas Šliūpas gimė pagal seną kalendorių 1861 m. vasario 23 dieną (pagal dabartinį būtų 1861 m. kovo 8 d.) Rakandžių sodyboje, Gruzdžių parapijoje. Išgyvenęs aštuoniasdešimt trejus savo amžiaus audringus metus, jis mirė jau pagal naują kalendorių, 1944 m. lapkričio 6 d. Vokietijos sostinėje Berlyne, kur jį buvo atkvietusi Lietuvių globos įstaiga (Litauische Hilfsstelle), kad jis padiktų savo kalbą į juostelę, skirtą paskelbti radijo bangomis JA Valstijose gyvenantiems lietuviams. Berlyne dr. Šliūpą globoję asmenys ir prie jo mirties buvę liudininkai teigia, jogei jis mirė stipriai susijaudinęs, kai gestapiniai, tuometinės Vokietijos cenzoriai, išbraukinėję jo parašytą per radiją kalbėti kalbą.

Taigi šiais metais turime didžiai garbingo ir daug lietuvių tautai nusipelnusio daktaro Jono Šliūpo 133 gimimo metus, 50 metų nuo jo mirties ir dar 110 metų nuo jo atvykimo į Ameriką (1884 m. birželio 16 d.). Tai sukaktys žymiausio lietuvių tautos žadintojo, lietuvių tautinio sąjūdžio veikėjo ir kovotojo.

Jis buvo mokslo, ekonominių draugijų, įmonių, visuomeniškų organizacijų bei sąjungų ir lietuviškos spaudos steigėjas, redaktorius tiek Lietuvoje, tiek ir Amerikoje, o jų įsteigimo datos yra taip pat sukaktuvinės, vertos dėmesio ir paminėjimo.

Baigęs Mintaujoje paskutinio Kuršo kunigaikščio Petro Birno 1775 m. įkurtą akademiją — Academia Petrina, kuri iki XIX a. vidurio buvo žymi grynai vokiečiams skirta klasikinė mokslo įstaiga su sustiprintu svetimų kalbų, ypač senovės kalbų dėstymu, Jonas Šliūpas 1880 m. įstojo į Maskvos universitetą studijuoti istoriją, filosofiją ir teisę. Suejęs į sąlytį su universitete studijuojančiais studentais iš Lietuvos, įsijungė visuomeniškai tautinį darbą. Nors Šliūpas atvirai nepasiskyrė, bet nesuklystant galima prieliekti, kad jo dėka buvo įkurta

Dr. Jonas Šliūpas
75 metų amžiaus dieną

lietuvių studentų draugija ir 1880-81 m. buvo pradėtas leisti ranka rašytas ir hektografijos būdu padaugintas laikraštėlis „Aušra“, kurio tikslas, kaip J. Šliūpas savo išpažintyje pasisako, buvo „lavinimuisi tėviškoje kalboje“ (dr. Juozas Jakštas, „Dr. Jonas Šliūpas, jo raštai ir tautinė veikla“, psl. 318).

Atrodo, kad lavintis vien tik „tėviškoje kalboje“ Maskvoje studijuojančių Lietuvos studentų nebepatenkino ir tuo labiau negalėjo patenkinti miglota tuomet Lietuvos ateitis, ypač turint omenyje lietuvių tautos etninę Gardino aplinkoje, priklausiusioje Lietuvos karaliai, 1812 m. gimusio lietuvių (jo paties teigimu) Juozo I. Kraševskio (Kriaušės-Krašausko, pagal prof. M. Biržišką) keliama ir neatidėliotina reikala — kuo greičiau pradėti spausdinti ir platinti lietuvių kalba ir lotynų raidėmis laikraštį, skirtą visai lietuvių tautos masei. Kraševskio keliama reikala ypač stipriai rėmė Poznanėje gyvenantis, 1863 m. sukilimo prieš rusišką

okupaciją dalyvis, lyrinis poetas Andrius Vištelis-Višteliauskas ir, be abejo, J. Šliūpas.

Lietuviai studentai Maskvoje tad ir nutarė 1882 m. prašyti carinės valdžios vidaus ministro, taipogi lietuvišką kilmę turinčio grafo Levo N. Tolstojaus leidimo spausdinti lietuvių kalba ir lotynų raidėmis Vilniuje laikraštį, kaip lenkai kad daro. Nors grafas L. N. Tolstojus buvo palankus prašomajam reikalui, bet tuomet viešpataujanti panslavistinė St. Petrapilyje srovė bei nuotaika neleido grafui Tolstojui prašymą patenkinti. („Liberalismus und Nationalismus 1848-1900", Achter Band, Seite 507; Copyright 1930 by Propylaen — Verlag G.M.B.H. in Berlin).

Energijos kupinas J. Šliūpas visad buvo pasiryžęs, gelbstint Lietuvą ir jos žmones, pulti kad ir į ugnį, tad ir „Aušros" leidimo reikalu parašė Mažojoje Lietuvoje gyvenančiam patriotui Jurgiui Mikšui laišką, pranešdamas, kad lietuvių studentų grupė Maskvoje organizuoja „Aušrai" spausdinti komiteta.

Bet kai Mikšas iškėlė įvairius prieštaravimus ir kai vargingiems studentams, kaip bažnyčių žiurkėms, tie prieštaravimai, matyt, buvo sunkiai išsprendžiami, tuomet „Aušros" spausdinimo reikalas Mažojoje Lietuvoje atiteko, Prahoje gyvenančiam, dr. J. Basanavičiui.

Martynui Šerniui paaukojus 150 markių, Vištelui — 100 ir atsakomajam redaktoriui dr. Basanavičiui — 100 frankų, prasidėjo, Jurgiui Mikšui prižiūrint technikinį darbą, istorinio, „Aušros" vardą turinčio, laikraščio spausdinimas. Jo pirmasis numeris turėjo pasirodyti 1883 m. kovo mėnesį, bet pasirodė tik mėnesiu vėliau — balandyje. Į Didžiąją Lietuvą „Aušra" buvo siuntinėjama iš Ragainės uždaruose vokuose, M. Davainio Silvestravičiaus nurodytiems adresatams. Taip maždaug rašo literatūros dr. Jonas Grinius, 1970 metų „Encyclopedia Lituanica", pirmojo tomo 216-me puslapyje.

O dr. J. Šliūpas rašytame K. Vairui-Rackauskui 1943 m. vasario 4 d. laiške šį klausimą kiek kitaip aiškina, būtent:

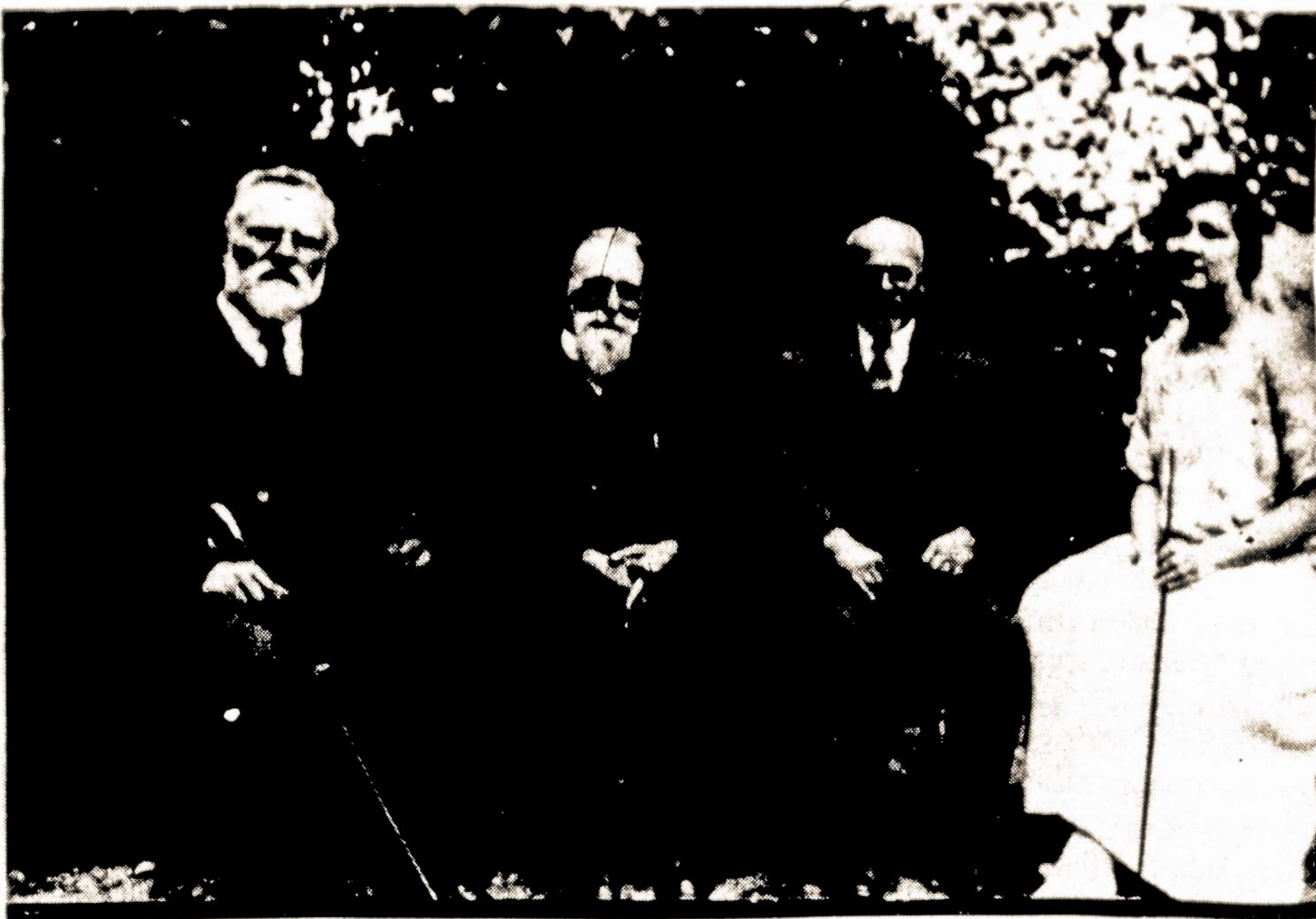
(...) „Aš tik vieną dalyką norėčiau, kol gyvas, matyti įvykusį štai ką:

Šiandiena visi tikrina, kad „Aušra" įkūręs esąs Dr. Basanavičius. Tai nėra teisybė. Kol Bs. buvo gyvas, nesisinorejo gadinti jam ūpas.

Vienok aš teisybės nenutylėjau, nes visuomet rašinėjau, kad verpstė to darbo buvo

DR. JONAS ŠLIŪPAS — „AUŠROS" PRADININKAS

VACLOVAS PRŪSAS

4 gydytojai poilsiauja Palangoje 1924 metais: dr. Jonas Šliūpas, dr. Jonas Basanavičius, dr. Antanas Bacevičius ir dr. Aldona Šliūpaitė.

Šernius Klaipėdoje. Su Šerniumi Bs. susirašinėjo, ir „L. Ceitungoje" savo straipsnius talpindavo. Bet apie „Aušros" leidimą dar nekalbėjo.

Lietuvių ratelis (studentų) Maskvoje leidė hektografuotą „Aušrą" žiemos metu (1881 ir 1882 m.) Vasarą 1882 m. aš su gen.-gub. pasportu važiauvau į Prūsus (Tilžę ir Klaipėdą) apsižiūrinėdamas, ar nebus galima leisti laikraštį užsienyje, ir mudu su Šerniumi tą reikalą aptarėva.

Šernius susinešė su Bs. ir Vištaliu Erelnyčioje. Vištalius tuojau 100 markių įnešė. Tai padarė ir Šernius. O Bs. tik 10 markių. Aš pinigų neturėjau, tik Daukanto biografiją tepristačiau — nors ėmiau rinkti prenumeratų nuo būsimų skaitytojų.

Šernius prikalbino Mikšą mokintis zecerianti pas Siebertą ir Kibelką Ragainėje, kad galėtų „Aušrą" ir redaguoti, ir sustatyti.

Tad ir išėjo kovo mėn. 1883 m. „Aušra", ant kurios viršelio Dr. Bs. liepė savo pavardę padėti, užuot „kelių Lietuvos mylėtojų". Protestavo ypačiai Vištalius, buvau ir aš nepatenkintas, bet tuomet aš jau buvau „vadovojien na robiež" ir po policijos priežiūra, tai ne kas-žin ką begalėjau daryti ir sakyti.

Maskvoje mes su Bs. nesusiarašinėjome, netgi su juo pažinties nė vienas studentas neturėjo. Visam — kame žiniosėjo iš pradžių per Šerną, o paskui per Mikšą.

M. Jankus vėliau su Mikšu susiartinio, nors su Šerniumi buvo susipažinęs.

Tad „Aušrą" įsteigė ne Dr. Bs. vienas, bet grupė kuri sukosi apie Šernių kaip varpste. Taip

atrodo teisybė kaip aš ją matau."

Gausus entuziastiškai nusiteikusių „Aušros" skaitytojų laišku antplūdis taip stipriai dr. Basanavičių nuteikė, jog jis, būdamas tikras, susilaukęs palankaus atsakymo, nedelsiant pasiuntė Rusijos vidaus reikalų ministrui grafui L. Tolstojui prašymą panaikinti draudimą spausdinti lotynų raidėmis ir lietuvių kalba knygas bei laikraščius Kaune ir Vilniuje. Toks švelnus, nuolankus ir nepasisakantis prieš rusišką priespaudą Lietuvoje prašymas, perspausdintas „Aušroje", iššaukė nepasitenkinimą tarpe „Aušros" skaitytojų; o kai J. Mikšas pasitraukė iš aušrininkų tarpo, — redakcijos būrelio, — jį apkaltinus, pasak Kristupo Gudelio („Enc. L." III t., 527 p.), esant parsidavėliu rusams, reikalai dar daugiau susipainiojo.

„Aušros" išleidimo padėti pataisė, kai redaguoti „Aušrą" buvo pakviestas, Sveicarijoje gyvenantis, J. Šliūpas. Tačiau neilgam, nes, pradėjus „Aušroje" spausdinti straipsnius prieš caro valdžios režimą, prieš naujalenkais vadinamus lenkomanus, prieš prisilaikančius kosmopolitizmo ir su lenkais sudarytos 1569 m. unijos „nepaliekiamus" klerikalus, iškilo nauji vargai ir bėdos — šmeižtai, skundai ir pačios „Aušros" niekinimas. Pavyzdžiui, Seinų vyskupas Antanas Baranauskas, pasmerkęs „Aušrą", aušrininkus ir nuo jų nusisukęs nebegrižtamai, išvadino juos separatistais (Juozas Brazaitis, „Enc. L.", I t., 292 p. Žr. dar: dr. Petras Jonikas, „Lietuvių kalba ir tauta amžių būvyje", 1987 m., p. 279-81). Ir dar geriau: pradėjus „Aušrą" nepatenkintųjų skun-

dams plaukti į vokiečių policiją, J. Šliūpas buvo priverstas slapstyti ir pagaliau slaptai grįžti į rusų okupuotą Lietuvą, nors ir čia jį raudonsiūliai buvo pasiruošę tik kalėjimo sriuba vaišinti. Aišku, kad vokiečių policija jo ieškojo ne vien skundų „raginama", bet taip pat ir už tai, jog jis, pasak istorijos prof. S. Sužiedėlio („E. L." Vt., p. 225), buvo slavofilas, prisidėjęs prie mažlietuvių patriotiškai tautinės veiklos.

Rusų okupuotoje Lietuvoje J. Šliūpas nebegalėjo ilgiau būti „Trumputėje epizodiškoje gyvenimo eigos apybrėžoje-išpažintyje" („Dr. J. Šl...", p. 318 (dr. J. Šliūpas prisipažįsta:

(...) „Atsisveikinęs su gimnazijos laiku draugu kun. M. P. Jurgaičiu ant Birutės kalno Palangoje ir su Lietuva, su ašarotomis akimis, sėdau į Prūsiją vykstantį žvejų laivelį..." (...)

(...) „Taip tad ištrūkiau iš rusų valdžios nagų, kuri — sako — buvusi paskyrusi 20,000 rublių už mano galvelę... nors vėliau dar nekartą Lietuvoje kaip rusų taip ir vokiečių pusėje buvo daromos kratos, kada pikti liežuviai paskelbdavo, jog iš Amerikos grįžo Šliūpas..."

Išvadinė santrauka:

1. Gimęs baudžiavos panaikinimo išvakarėse, augęs Žemaitijos miškų aplinkoje ir susipratęs lietuviškos motinos Onos auklėtas, negi J. Šliūpas galėjo būti kitoks, kaip atkakliai kovoti už savosios tautos gerovę, šviesesnę ateitį?

2. Reikalą leisti visai lietuvių tautai naudingą lietuvių kalba ir lotynų raidėmis laikraštį, keliantį tautą iš snaudulio, berods, pirmasis pajudino J. I. Kraševskis (Krašauskas-Kriaušė, pasak prof. M. Biržiškės), bet tai įgyvendinti pirmiausia susirūpino Maskvoje studijuojantis J. Šliūpas. Todėl jį ir reikia laikyti „Aušros" pradininku. Tačiau spausdinti „Aušrą" ir ją platinti pradėjo susipratusių lietuvių grupė, įskaitant ir J. Šliūpą, viso to „kaltininką". DRAUGAS

Įvairios žinios

Dr. Vainutis K. Vaitkevičius, Mičigano (JAV) Vėžio fondo pirmininkas, žinovas vėžio ligos gydymo vaistais, JAV prezidento B. Clinton'o pakviestas į Valstybinę vėžio ligos patariamąją tarybą, kuri buvo įsteigta 1971 m. Be jo šešerių metų laikotarpiui dar pakviesti dr. J. Michael Bishop iš Kalifornijos, gavęs 1989 m. Nobelio premiją iš medicinos srities, ir dr. Philip S. Schein iš Pensilvanijos.

Dr. V. K. Vaitkevičius mediciną baigė 1951 m. J. W. von Goethe universitete, Vokietijos Frankfurte. S. Šimoliūnas

LIETUVA

DIENOS KELYJE,
NAKTIES SAPNUOSE-
TU GYVA MŪSŲ ŠIRDYSE

Žvarbų, ūkanotą rytą prasidėjo žygis į Vilnių

Vilnius grįžta sužalotas, žymiai nutautęs, dezorientuotas, - kalbėjo spalio 11 d. Vytauto Didžiojo universitete surengtame mitinge prof. S. Salkauskis. - Sudarkyta tautiniu ir kultūriniu atžvilgiu grįžta nesveika širdis.

(Lietuvos žinios. 1939 10 12)

Gausūs mūsų kariuomenės pulkai su dešimtimis tūkstančių moderniai ginkluotų vyrų jau pakeliui į mūsų pažadėtąją Žemę, į mūsų mieląjį Vilniaus miestą!

Deja, pastarosiomis dienomis mūsų krašte pasireiškė kai kurių, nors ir menkų, simptomų, kurie rodo, kad ne visi valstybės piliečiai įvertina šiandieninį istorinį momentą Lietuvos gyvenime. Jie bando kiršinti vieną visuomenės dalį prieš kitą, savo erzinančiais išsišokimais siekia mūsų krašte dramsyti tvarką ir rimtį, griaudami Lietuvos valstybinio gyvenimo pamatus.

(Karys. 1939 10 17)

Iš kariuomenės vado 1939 m. spalio 18 d. įsakymo Vilniaus rinktinės kariaus:

"Jums teks labai garbinga ir istorinė pareiga pirmiems įžengti į Vilniaus krašto žemes ir mūsų sostinę Vilnių. (...) Visas jūsų elgesys, visi jūsų darbai ir kiekvienas jūsų žingsnis bus labai atidžiai sekami visų mūsų brolių vilniečių, visos Lietuvos ir net mūsų kaimynų. (...) Todėl žiūrėkite, kad savo elgesiu neišsuaikūmėtė nė vieno nepasitenkinimo šešėlio. Kiekviena žingsnyje būkite drausmingi, susitvarkę ir visais atžvilgiais pavyzdžingi Lietuvos kariuomenės kariai."

(Karys. 1939 10 25)

Kai tik Vilnių pasiekė žinia, kad jis grąžinamas Lietuvai, net lietuviams nepalankieji lenkai pradėjo mokytis lietuvių kalbos. Šiandien, spalio 23 d., Vilniuje veikia ketveri lietuvių kalbos kursai, kuriuose mokosi apie du tūkstančius žmonių.

Vilniuje gyventojų skaičius ne mažėja, o didėja: iš provincijos, kuri pagal susitarimą liko SSSR pusėje (...), kasdien į Vilnių su menka manta atbėga tūkstančiai žmonių.

Vilniečiai kantriai laukė Lietuvos kariuomenės per 20 metų, negu praėjusią savaitę. Žmonės, nors ir badą

kenčia, paramos laukia, bet skanesnį paskutinį kąsį taupo išsiilgtus karius pavaišinti, atvirą širdį parodyti.

Vilniuje trūksta duonos, kuro, nėra popirosų, kojinių, batų. Jau antra savaitė nėra muilo. Tegu nesistebės kauniečiai, kad mes sutiksime juos ne tik su gėlėmis, bet ir su barzdomis.

(Lietuvos žinios. 1939 10 26)

Lietuvos kariuomenės žygis į Vilnių pagaliau prasidėjo žvarbų, ūkanotą spalio 27 dienos rytą. Beveik dvi savaites prie buvusios administracinės linijos išstovėjo žygiui susitelkusios mūsų kariuomenės Vilniaus rinktinės dalys. (...)

9 valandą išverčiamos, sulaužomos ir metamos į liepsnojančią laužą nelemtosios administracinės linijos gairės. Perskaitomas kariuomenės vado įsakymas Vilniaus rinktinės kariaus, po trumpų kalbų perpjaujama ir pašalinama nuo plento buvusi storoka kartis, pajuda pirmyn Vilniaus rinktinės motorizuoti daliniai. Po to žygiuoja pėstininkai, artilerija. Karius palydi kariuomenės vadas brigados generolas Raštikis.

(Karys. 1939 11 2)

Maišiagala mūsų kariuomenę sutiko taip nepaprastai džiugiai, kad sunku buvo net patikėti. Pradedant mažais vaikais ir baigiant senukais, visi puolė sveikinti mūsų karius.

Vietos gyventojai tuoj domisi ir praktiškais gyvenimo klausimais: kaip bus su duona, druska, muilu, kitais maisto ir

pirmo reikalingumo produktais, pinigais, kalba?

(Lietuvos žinios. 1939 10 29)

Spalio 28-oji, istorinė Vilniun įžengimo diena, - dar labiau apsiniaukusi, lyja smulkus lietus. Priešpiet kariuomenė priartėja prie Žaliojo tilto per Nerį.

Apie 14 val. į Vilnių įžygiuoja pagrindinės kariuomenės jėgos su Vilniaus rinktinės vadu generolu V. Vitkausku ant žirgo priešakyje.

Gėlių po karių kojomis krito tiek, kad galima drąsiai sakyti, kad jie žygiavo ne akmeniniu grindiniu, o gėlėmis.

(Karys. 1939 11 2)

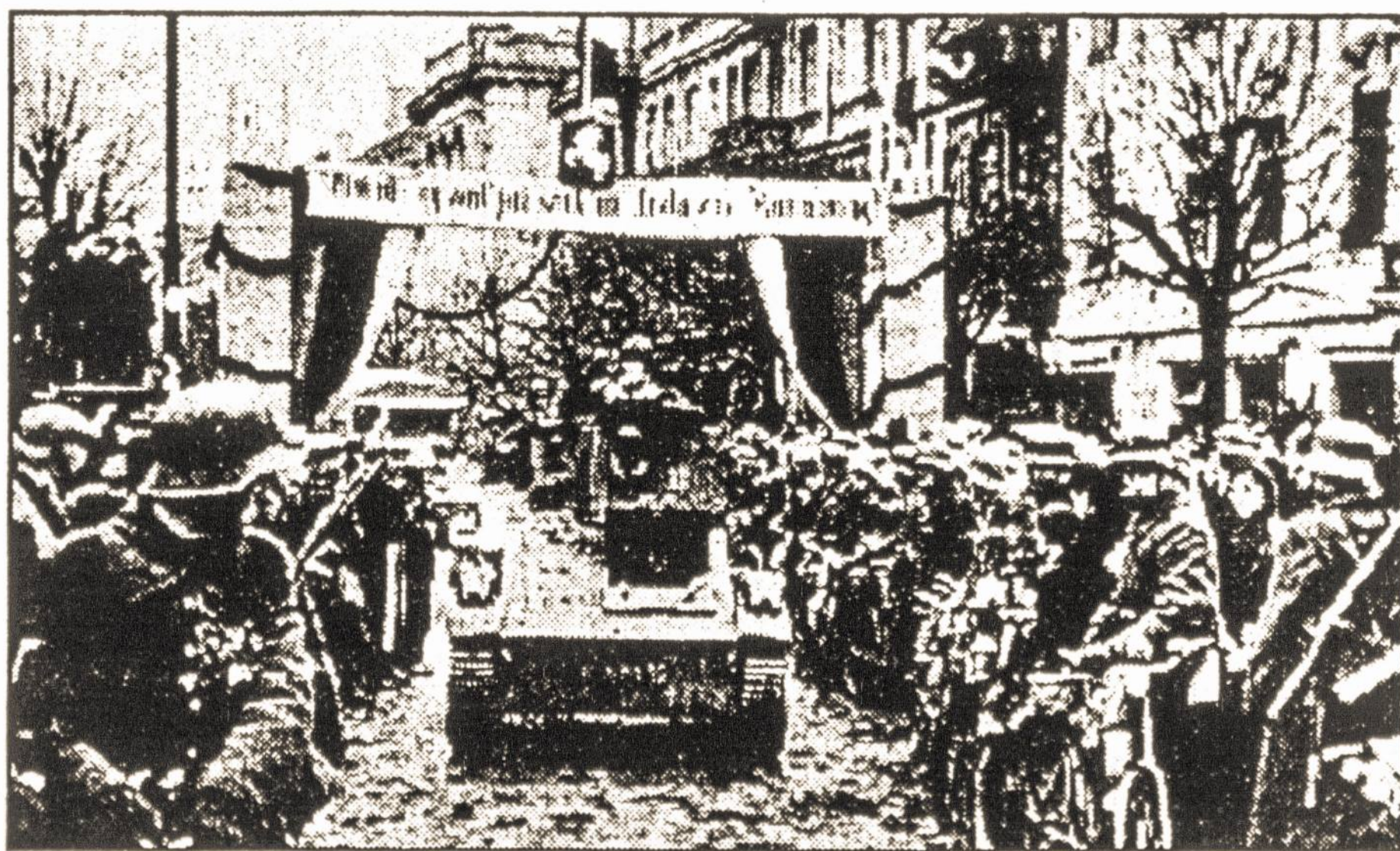
Kariuomenės priešakyje žygiavo 1-asis pėstininkų didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino pulkas, įsteigtas Vilniuje 1919 m. lapkričio 23 d. Daugelio žmonių akyse spindėjo ašaros, o kai kurie, negalėdami susivaldyti, iš džiaugsmo ir susijaudinimo verkė.

(Lietuvos žinios. 1939 10 29)

Spalio 29 išaušo graži sekmadienio diena. Liovėsi lietus, nutilo vėjas, neslaimėjo nė pageltę rudens lapai. Rodėsi, kad visa gamta šventė didžiąją lietuvių tautos šventę.

14 val. 15 min. į Gedimino pilies bokštą pakilo Lietuvos trispalvė. Jos pakilimą pasveikino visos Lietuvos bažnyčių varpai, 21 patrankos šūvis ir milžiniškos žmonių minios giedamas Tautos himnas.

(Karys. 1939 11 2)

Vilniaus gyventojai sveikina Lietuvos kariuomenę. Nuotrauka iš 1939 m. žurnalo "Karys"

Atgimstančios kariuomenės šventė

Lietuvos kariuomenė gimė 1918 m. iš savanorių ryžto ir aukojimosi, ji išreiškė prisikėliančios valstybės valią ir apgynė dar nestiprią, iš visų pusių puolamą, griaujamą Lietuvos valstybę. Kas ir vėl naikino valstybę 1940-1941 metais, tas naikino nekęsdamas ir Lietuvos kariuomenę. Kai kėlėsi valstybė, vėl ir vėl kilo, kūrėsi ir gynė Lietuvą jos kariuomenė. Sukilėliai, partizanai ir naujieji savanoriai, atkurtos Nepriklausomybės atkurta Krašto apsauga krauju ir gyvybėmis paliudijo, kad yra tokia šalis, už kurios laisvę jos žmonės kovoja pasišventę, nebijodami mirties. Todėl šiandien esame - yra Lietuva, todėl mūsų žemės nebemindo svetimasis batas, stojame į laisvųjų Europos šalių rikiuotę. Nėra ir nebus lengva. Praeitieji šmėklos visokių nepriteklių, ūkio suirutės, melo ir dvasinio nuosmukio nagais ne kartą bandys mus smaugti. Tačiau žinome, kad kario niekas nepalauš, todėl ir tikime, kad mūsų kariuomenė ugdys drąsų, ištvermingą, susipratusį Lietuvos pilietį - patriotą. Lietuvos kariuomenė turi būti valstybės ir visuomenės pasididžiavimo ir nuolatinio rūpesčio dalykas.

Sveikinu su Lietuvos kariuomenės švente visus karius - eilinius, puskarininkius ir karininkus, linkiu pratęsti garbingas Lietuvos karių tradicijas ir būti pavyzdžiu visiems.

Tegul meilė Lietuvos dega mūsų širdyse!

Vytautas Landsbergis

Paminklas, skirtas už Vilnių 1919-1920 metais žuvusiems Lietuvos gynėjams, atidengtas Rusų kapinėse (skulptorė N. Gaigalaitė). Viktoro Kapočiaus nuotrauka

Lapkričio 23 diena

LIETUVOS KARIŲ DIENA

Sukaktys

21-23 dienomis sukanka 75 metai nuo Radviliškio kautynių. Po Radviliškio buvo Širvintos, Giedraičiai...

Turime pagerbti tuos, kurie, neturėdami puošnių uniformų, pakankamai ginklų, aprūpinimo, iškilus pavojui ir Tėvynei pašaukus, nedvejodami stojo į savanorių gretas.

Kariuomenei ties Radviliškiu tada vadovavo Pranas Liatukas, Kazys Ladyga. Jų likimai tragiški.

Kariams, kritusiems kovos lauke, žygio draugai ten pat ant jų kapų paskubomis statė kuklius medinius atminimo kryželius. Vėliau žuvę savanoriai buvo tvarkingai perlaidoti karių kapuose, jiems buvo pastatyti paminklai.

Kur ilsisi mūsų kariuomenės vadai? Šaltoje Sibiro taigoje, tolimuose Vakaruose, o gal čia pat, Vilniuje, dar nesurastuose jų kapuose?

Tuo metu ejęs kariuomenės vado pareigas gen. Pranas Liatukas buvo suimtas 1945 m. sausio 30 d. Kaune. Tardytas Kauno kalėjime, liepos mėn. pervežtas į Vilniaus Lukiškių kalėjimą, kuriame ir mirė, nukankintas tų metų rugpjūčio mėnesį. Kur jis buvo tada užkastas?

Gal reiktų jo atminimui šiandien pastatyti nors tą kuklų kareivišką atminimo kryžių Rasose, o gal Antakalnyje?

Vienas iš tų, kurie kovojo

Past Secretary of the Lithuanian Alliance of America (S.L.A.), Lodge 134

Outstanding Lithuanian Women 1994

Mary (Januskaite) Krauchunas, has served Lithuanians in a wide variety of leadership roles in educational, cultural, political, and social organizations.

Born in Aukštaitija -- Ukmerges Region of Lithuania, Mary was the youngest and only girl among 7 brothers. She was a graduate of the Pedagogic Institute in Lithuania. Upon receiving her teacher's degree, she aspired to medical school, but World War II cut her dreams short. She moved to Vienna, Austria where she worked in the University clinic as an electro-physical therapist. After the World War II, Mary moved to Munich, Germany and continued her studies in philosophy and philology at the University of Munich. She joined Lithuanian Student Association and became Executive Secretary of the Lithuanian Student Association for the American Zone in Germany.

Mary met her future husband, U.S.A. Lt. Victor Krauchunas, during his official tour of duty visiting refugee camps. Mary came to the United States in 1947 and married Victor that same year. Now deceased, Victor was an attorney and a Vice President of Chicago Title Trust Company. They have one son Raymond.

To increase her proficiency in English, Mary studied Liberal Arts at Wright Junior College in Chicago. She graduated with an Associate in Arts degree with honors.

Mary's service to her community has been extensive. She is a Past President of Commodore Barry School Parent-Teacher Association (P.T.A.) and a Life Member of the Illinois P.T.A. She is a Past President of the Chicago Chapter of the Federation of Lithuanian Women and a Past Vice President and Honored Member of the Chicago Lithuanian Women's Club.

An expert in the field of Lithuanian customs and traditions, Mary was a Founder and President of the Women's Guild of the Balzekas Museum of Lithuanian Culture. She was a Founding Committee member of the Museum, and a Life and Honorary Member of the Women's Guild. Mary is also a lecturer and exhibitor of Lithuanian cultural programs for libraries, universities, and international groups in Chicago and the Midwestern states. She is often featured on radio and TV programs regarding folk art.

Mary has served as an interpreter of ALTRUSA Language Bank and U.S. Immigration and Naturalization Service. She received the 1975 Achievement Award from the Immigrants Service League Travelers Aid Society. In 1977 as Honorary member of Chicago Lithuanian Women's Club, Mary earnestly collected signatures to release Nijole Sadunaite from Soviet prison. Ultimately CLWC's and Mary's efforts contributed to the final petition to the White House and that helped to free Nijole.

Lithuanian Alliance of America president dr. Vytautas Dargis, LAA Lodge 134-Mary Krauchunas, Leontina Dargis.

Photo-Vytautas Kasniunas

Mary Krauchunas

Vice-Consul of Lithuania (Rt.) -

Lithuanian Culturst - Exhibitor

Service Volunteer Lithuanian
Children's Hope ("Viltis")

Family: Raymond, Sharon,
Amber and Victoria

The language she speaks, Lithuanian, is the oldest living European language.

At the root of it all is Indo-European, the nomadic language of 5,000 years ago that gave rise to Latin, Greek and Sanskrit, to Frisian, Gaelic, Bulgarian and Baluchi - and to English.

How widely the Indo-Europeans roamed no one is sure. But as a British linguist once said, "We may fairly regard out ancestral home as a much-extended Lithuania." A judge in Calcutta 150 years ago noted the likeness of Lithuanian and Sanskrit. In 1856, a German wrote the first Lithuanian grammar, hailed by a Vilnius historian as "the biggest linguistic sensation of the middle 19th century."

Who's Who

By LIUDAS SEIVYS

Few poets are as intimately known in Lithuania as SIGITAS GEDA, who is rightfully regarded as one of the greatest contemporary poets of the Baltic region. Since his first collection of verses, "Footprints" (*Pėdos*), appeared in 1966, Sigitas Geda has made a significant and lasting influence upon several generations of younger poets and maintains his reputation to the very day. And few authors could boast to be known so well outside Lithuania. Over the last few decades he has also established his reputation as an essayist, children's writer, translator and provocative polemicist. During Lithuania's road to independence, Geda appeared on the political scene as an active member of the popular front Sąjūdis, contributing to the national resistance movement and free-speech activities in Lithuanian literature. However, he was one of the few authors to eventually abandon political activities for writing.

Sigitas Geda was born in the district of Lazdijai in 1943, in a small village near the Lithuanian-Polish border. The way he entered the world of Lithuanian literature was rather typical to his generation. He came to study the Lithuanian language and literature at Vilnius University,

later taking a number of odd jobs, mostly as an editor at several literary publications, then serving as a consultant to the Lithuanian Writers' Union and working freelance for a number of years.

He was acknowledged as one of the most interesting voices in Lithuanian poetry as soon as his first book came out in print. His generation also included Marcelijus Martinaitis, Jonas Juškaitis and Judita Vaičiūnaitė - making up a powerful group of independent modernistic poets of the seventies and eighties, though he had to struggle hard over the Soviet years to be ranked as Lithuania's national poet since the scene was dominated by mediocrities, scribbling verse to glorify Soviet power and awarded prizes for a faithful service to the communist regime.

He has written a number of collections of verses: "26 Hymns of Autumn and Summer", "Blossoms of the Moon", "Motherland of Mammoths", the book-length poem "Strazdas" and many more. Over the last few years he has produced several new collections of verse and a novel in verse. His weekly column appears in the Šiaurės Atėnai cultural paper and he is a regular speaker on Radio Europe. An individual thinker and polemicist he remains to demonstrate his literary power in whatever medium he chooses.

Poet Sigitas Geda

Photo by Juozas Grikenis

LITHUANIAN WEEKLY

SVEIKATA

SPAUDA MEDICINOS
KLAUSIMAI

Daktaro Jono priimamasis

Jonas Adomavičius, M. D.

Apie normalumą

"Medical Tribune" (Nr. 17, rugsėjis) paskelbė Connecticuto universiteto apsauginės medicinos centro direktoriaus dr. Silverstein straipsnį apie per gausius, per riebius ir per minkštos maisto poveikį kraujagyslių sklerozei ir kitoms ligoms. Tą straipsnį perskaitęs išmintingas žmogus pagalvos, kad neverta persivalgyti, taukus per barzdą varvinti ir baltą duoną valgyti.

Kunigų rekolekcijoms vadovavęs vienuolis kartą psichologijos profesorius, kunigui Antanui Paškui tvirtino, kad Dievas ieško normalaus žmogaus, o kai tokį suras, laikys jį šventuoju. Vadinas, visų mūsų didžiausias siekis čia, žemėje, gyvenant yra tapti normaliais žmonėmis. Medicina ir psichologijos mokslas normalų žmogų laiko ir išmintingu. Mat žmogui proto dar toli gražu negana, kad jis taptų normaliu asmeniu: protingi neįsimintieji kuria pragarą čia, žemėje, taip pat ir mūsų Tėvynėje.

Normalumas visiems privalus, ir jis yra žmoniško gyvenimo pagrindas. Jo visi siekime visomis jėgomis, tik tada kiekvienas būsimas saugus, ramus, sveikas ir laimingas. To visi trokštame sau, savo artimiesiems ir visiems kitiems. Vien troškimo čia negana: reikia ir tinkamų pastangų. Todėl visoje srityse, o ir medicinoje, švieskimės.

Dr. Silverstein minėtame leidinyje tvirtina, kad normalus kraujo cholesterolio kiekis yra ne 200 mg proc. (iki šiol tai laikyta normaliu), bet 150 ar dar mažesnis. Džiugu, kad ALVUD'as (Amerikos lietuvių vaikų ugdymo draugija. - Red.) tokią tiesą jau kelios dešimtys metų saviems perša: pataria susiliesinti lietuvišką kraują iki 130 mg proc. cholesterolio. Dr. Silverstein mano, kad mityboje žmogus turi susilaikyti nuo:

1. Gausaus valgymo.
2. Riebaus maisto, t.y. kiaušienos, riebios paukštienos, riebių pieno gaminių ir vadinamojo greitai paruošiamo maisto (fasuoto kepiniai).
3. Smulkiai maltų (piklavočių) miltų kepinų.
4. Mažai sėlenų - stambiagrūdžių elementų - turinčio valgio.

Tokiu nesveiku maistu minta net 35-50 proc. amerikiečių, tarp jų nemažai ir lietuvių. Toks nesveikas maistas per arterijų sklerozę prikliečia ne tik širdies infarktus, smegenų insultus, bet ir inkstų susirgimus, krūties, storosios žarnos, kiaušidžių vėžį, prostatą, taip pat sukelia cukraligę, tulžies pūslės akmenligę ir storosios žarnos divertikulus (kišenėles). Per riebus maistas nevienodai visiems kenkia: vienų širdis sirgdina, kitus vėžiu marina dėl to, kad kiekvienas asmuo turi skirtingą prigimtą potraukį tokiems negėrumams.

Neindustriniuose kraštuose gyvenę žmonės valgo stambiagrūdį maistą, ir jų kraujyje cholesterolio yra nuo 90 iki 130 mg proc. Jiems negresia toks pavojus susirgti širdimi, vėžiu, cukralige, tulžies pūslės akmenimis ir t.t.

Sveikatos apsauga (profilaktika) besirūpinantis minėtasis dr. Silverstein teigia, kad žmogaus biologija puikiausiai laikysis tik tada, kai jis pradės maitintis beveik vegetariškai, kai valgys kasdien tik 10-20 proc. riebalų, daug stambiagrūdžių, troškintų, virų ir žalių daržovių bei vaisių (plūpelės, riešutai ir t.t.), kai visai mažai vartos baltų miltų duonos ir mažai riebių pieno gaminių. Žinoma, žmogus neišvengs to nesveiko, per daug riebaus, saldaus ir minkšto maisto. Bet jis turi atminti, kad šitaip nesveikai mįsdamas rizikuoja gauti vėžį, infarktą, smegenų paralyžių, cukraligę ir kitas ligas.

Nei gydytojai, nei tabletės nepadės, jei mes patys apsileisime. Gydytojai - kardiologai, neurologai, norėdami apsaugoti pacientų širdis ir smegenis nuo susirgimo, turi įpiršti jiems liesą ir stambiagrūdžių gausų maistą. Vaistai tik kraštutiniu atveju yra naudingi.

Kai lietuviai pradės skaniai ir sveikai maitintis, tada ir mūsų maisto parduotuvės taps sveikatos šaltiniais - patieks tik sveiką maistą. Tada ir visos mūsų puotos bei šeimų šventės bus sveikatos versmės, o žmonių širdys ir smegenys atsigaus. Sėkmės!

Daugiau apie tai skaitykite "Laisvojoje Lietuvoje", "Lietuvių bals", "Tėvynėje". Sėkmės!

Nutukėliai, dėmesio!

Wisconsin universitete, Madison mieste, įvyko nutukimo individualaus gydymo žinovių konferencija. Jai vadovavo dr. Karen R. Segal. Šiai svarbiausios tos konferencijos žinios nutukėjusiems.

Nutukimas, arba viršsvoris, yra liga, kuria susergera visi persivalgantieji ir mažai besidarbuojantieji. O persivalgo tie, kurie nesirūpina ugdyti savo asmenybę. Tokiems gydytojai mėgina padėti - dažnai nesėkmingai.

Minėtoje konferencijoje buvo patarta gydytojams išmokyti savo pacientus galvoti gyvenimiškai, o ne kosmetiškai. Dauguma nutukėlių turėtų numesti 5 ar 10 proc. viso savo kūno svorio. Amerikoje trečdalis gyventojų yra nutukę, taigi yra gausybė ir suriebijusių lietuvių.

Visi atsiminkime šią tiesą: nors daugelis mėginančių suliešėti nutukėlių iš pradžių kiek sumažina savo svorį, bet tik kas penktas: taigi tik vienas iš dvidešimties išsisaugo suliesę. Visi kiti vėl nutunka. Užtat reikia nutukėjusiems padėti: nuo mažens tinkamai vaikų auklėti, kad jie nebūtų žalojami savo nuolat persivalgančių tėvų pavyzdžiu. Mat nutukusios kaip statinė mamos ir dukrelės pamazū darosi panaši į statinaitę.

Nutukimo gydymas kiekvienam yra paskiras - individualus, priklausomai nuo to, kiek pacientas turi išminties ir kiek per daug kilogramų po savo oda.

Mažai nutukusio žmogaus kūno masės indeksas yra nuo 24 iki 26,9 kg kvadratiniam kūno paviršiaus metrui. Tokiems receptas yra šis:

1. 1200 kalorijų, mažai riebalų, daug stambiagrūdžio maisto.

2. Kasdieninis (penkis dienas per savaitę) pusvalandžio ar daugiau pasivaikščiojimas, fizinis darbas arba mankšta. Nereikia užsibrėžti komplikotos užsiėmimo (sportavimo) programos. Tegul nutukėlis tik kruta juda, vaikščioja, dirba visada gerai nusiteikęs. Daugeliui pacientų 20-30 minučių vaikščiojimas, plaukimas ar dviračiu važinėjimas du tris kartus per savaitę padės suliešėti ir tokiu išlikti.

3. Elgesio (gyvenimo stiliaus) keitimas, kitaip sakant, pakankamas išmintingumas, nes visi nutukėliai yra gana protingi, daugelis iš jų - labai geri kitiems. Tik sau jie kenkia per valgymo įprotį taip, kaip kenkia sau įpratę vartoti alkoholį ar tabaką: žino, kad eina į savižudybę, bet vis tiek nesiliauja žudyti, kol tuos girtuoklius ar rūkorus sutvarko kepenų cirozė ar vėžys.

Gydytojas ar kitas šviesuolis tegul išaiškina nutukėjusiui, kad svarbiausias dalykas yra ne badavimas arba kartą per dieną skrandžio prikimšimas. Svarbiausia yra maža, liesa užkanda ir žinojimas, kaip tukina alkoholis.

Jei mažai nutukęs pacientas turi dar šokių tokių medicinių problemų - ligų, jis turi gydytis arba apetių mažinančiais vaistais, arba labai mažu kiekiu labai lieso maisto. Sakysim, nutukėjusiui miegant sutrinka kvėpavimas ir prasideda širdies ritmo sutrikimai. Tokie sutrikimai gali tapti mirties priežastimi. Visiems reikia žinoti, kad 10 proc. tokių nutukėlių ši nelaimė ištinka dėl per didelio svorio. Jeigu jie ir toliau nemeta svorio, tai net 70 proc. tokių žmonių miršta penkerių metų laikotarpiu.

O ką reiškia tas labai liesas maistas? Jo visi nutukėliai baidosi taip, kaip katė šuns. Bet vis tiek jie privalo liesai valgyti, jei nenori patekti į minėtą 70 proc. Tiesiog baidosi yra ta labai liesa dieta nutukėjusiems, nes ją sudaro 500-1000 kalorijų maistas. Žinotina, kad kasdieninį maistą, turintį mažiau negu 800 kalorijų, turi reguliuoti gydytojai. Mat toks maistas turi mažiau

kalorijų negu reikalinga medžiagų apykaitai, kai žmogus esti ramybės būsenoje.

O kaip elgtis neklaūžadai nutukėjusi su vaistais? Yra gydytojų, kurie nutukėjusi pataria daugiau pas juos nesilankyti, nes nieko veiksmingo tokiu pacientui negali suteikti. Sakysiu, kad tai žiauru! Bet juk ir Tvėrėjas tokius neklaūžadas iš Rojaus išvarė... Toks "žiaurumas" gali teigiamai paveikti netikėlių - jis pradeda normaliau gyventi ir elgtis.

Tą patį galima pasakyti ir apie suliesėjusius, kurie nustoja tinkamai maitintis. Vis tai savižudžiai. Norint tokius išgelbėti tenka šturkščiai su jais pasielgti.

Vaistai, kurie rekomenduoti nutukėjusiems:

Fenfluramine 60 mg (poodmin, robins) ir phentermine 15 mg (ionamin, fisons). Jie yra patikimi ir paveikūs, jei vartojami kaip dalinė svorio numetimo priemonė, laikantis dietos, darbuojantis fiziškai, vaikštant ir keičiant savo netikusį gyvenimo būdą sveikesniu.

Atsimintina, kad apetių mažinantieji vaistai vartotini ne ilgiau kaip 12 savaičių per metus, vartojant per keletą savaičių kartas nuo karto. Taip elgiantis apetių mažinantieji vaistai, net ir ilgiau juos vartojant, nesukelia neigiamų reiškinių. Dr. Bray pataria vartoti apetių mažinančius vaistus tada, kai nutukėlis dėl viršsvorio susilaukia kokių nors negalavimų arba kai nutukimas yra didesnis negu 30 kg kvadratiniam kūno paviršiaus metrui.

Pagal dr. Atkinson, vidutiniškai nutukusiam (27-34,9 kg kvadratiniam kūno paviršiaus metrui) labai tinkama yra trumpalaikė labai lieso maisto dieta, ypač kai atsiranda įvairių komplikacijų dėl nutukimo. Jei tos komplikacijos yra didelės, tada patartina labai liesą dietą kaitalioti su apetių mažinančiais vaistais. Toks pat būdas tinka ir labai stipriai nutukusiam žmogui: pakaitomis skiriama labai lieso maisto dieta ir vaistai. Ir tik kraštutiniu atveju galima galvoti apie operaciją.

JURATĖS
VALENCIŪTĖS
pildinai
DIENOVIDIS

Eduardas Remecas

Lapkričio 23-ąją minime Lietuvos kariuomenės dieną. Galbūt daugeliui kyla klausimas, kodėl pasirinkta būtent ši, o ne kita diena. Atsakymas būtų paprastas - 1918 m. lapkričio mėn. 23 d. Nepriklausomos Lietuvos laikinoji Vyriausybė išleido Lietuvos kariuomenei pirmąjį įsakymą.

Ši diena pradėta minėti dar tarpukario Lietuvoje, o atkūrus nepriklausomą Lietuvos Respubliką, minima ir šių dienų Lietuvoje. Kaip buvo švenčiama kariuomenės diena tarpukario Lietuvoje, mes sužinome iš 1932 m. lapkričio 24 d. "Lietuvos aido" išspausdinto straipsnio "Išpūdinga kariuomenės sukaustuvių šventė Kaune".

"Jau nuo pat ryto visų Kauno įstaigų namai ir kariuomenės dalių būstinės gražiai pasipuošė tautinėmis vėliavomis. Iškilnės prasidėjo iškilmingomis pamaldomis įgulos bažnyčioje. Į pamaldas atvyko: Vyriausias visų Lietuvos ginkluotųjų jėgų viršininkas Respublikos Prezidentas p. Antanas Smetona, krašto apsaugos ministeris pulk. Giedraitis, vidaus reikalų ministeris pulk. Rusteika, kiti asmenys ir didelis būrys Kauno įgulos karininkų. Pamaldose dalyvavo kai kurios Kauno įgulos esančios kariuomenės dalys.

Pamaldas laikė vyriausiasis kariuomenės kapelionas kun. Mironas. Per mišias giedojo Dambrasko vedamas

Lapkričio 23-oji - Lietuvos kariuomenės diena

Įgulos bažnyčios choras ir griežė karo dūdų orkestras. Po pamaldų įgulos choras pritariant orkestrui sugiedojo tautos himną.

Tuo pat laiku Šančiuose ir A. Panemunėje esančios kariuomenės dalys meldėsi savo bažnyčiose, kur mišias laikė ir pasakė atitinkamus pamokslus tų dalių kapelionai. Po visų pamaldų įvairiose Kauno įgulos kariuomenės dalyse kareiviams surengtos sukaustuvių šventės nuotaiškos paskaitos ir pasiūlyminimai.

Nors ir lietinga rudens diena, tačiau gražus ir išpūdingas šventės momentas buvo Karo muziejaus sodelyje, kur 15 val. 30 min. įvyko iškilnės pagerbti žuvusiems dėl Lietuvos laisvės. Karo muziejus ir jo sodelis buvo gražiai išpuošti ir iliuminuoti, ypač gražiai žerėjo iliuminacijomis paminklas kritusiems dėl Lietuvos laisvės, laisvės stovyla, dr. Basanavičiaus biustas. Prie karo muziejaus Duonelaičio gatvės stovėjo garbės sargyba - kuopa iš išsiriškiavusių šalmuotųjų kareivių. Skambinant laisvės varpu, buvo iškilmingai nuleista vėliava, uždėta vainikų ant paminklo žuvusiems dėl Lietuvos laisvės, pro kurį iškilnės marš pradėdavo garbės sargyba". (Kalba netaisyta).

Minint Lietuvos kariuomenės dieną, reiktų prisiminti jos kūrimosi pradžią. Pirmieji Lietuvos kariuomenės organizatoriai buvo Lietuvos karininkai, sugrįžę iš Rusijos. Kiek vėliau prie jų prisidėjo Mažosios Lietuvos ir JAV lietuviai kariai. Jokios ginkluotos pajė-

gos Lietuva neturėjo, nors bandymų sudaryti buvo. 1917 m. birželio 7-11 d. Rusijos lietuvių karių iniciatyva buvo suorganizuota lietuvių karininkų sąjunga, o Rusijos gilumoje susikūrė atskiri lietuvių karių daliniai. Buvo siekiama sudaryti atskirą lietuvių diviziją, kuri su ginklais grįžtų į Lietuvą. Tačiau po 1917 m. spalio mėn. perversmo Rusijoje lietuvių karių organizacijos ir batalionai 1918 m. pradžioje buvo išformuoti ir priversti išsiskirstyti. 1918 m. vasario 16 d., paskelbus Lietuvos Nepriklausomybės aktą, sugrįžę iš Rusijos lietuviai pradėjo slapta Lietuvos kariuomenės kūrimo darbą, nes vokiečių okupacinė valdžia tokią veiklą griežtai draudė. Balandžio mėn. Vilniuje įvyksta pirmasis slaptas pasitarimas kariuomenės kūrimo klausimu. Čia neoficialiai buvo įsteigtas biuras, kuris registravo savanorius. Lapkričio 1 d. pradėtas steigti pirmas pėstininkų pulkas. 1918 m. gruodžio 29 d. Lietuvos Vyriausybė išleido atsisaukimą į tautą, kuriame kvietė stoti į krašto apsaugą. 1919 m. sausio 1 d. Lietuvos Vyriausybė persikelia iš Vilniaus į Kauną ir energingai ima kurti karines pajėgas. Sausio 15 d. paskelbiama karininkų ir puskarininkų mobilizacija, o kovo 5 d. - naujokų šaukimas. Per trumpą laikotarpį sukuriamą kariuomenės vadovybė, kariuomenės dalys ir įstaigos.

Minint 76-ąsias Lietuvos kariuomenės metines, norėtume jai palinkėti susigrąžinti tokį visuomenės autoritetą, koks jis buvo tarpukario Lietuvoje.

Lapkritis - rugsėjo anūkas, spalio sūnus, gruodžio tikras brolis. Lapkritis gruodžio vinis kala. Gruodis ledo tiltus stato. Joja ant obuolmušio žirgo: tai sniegas, tai lietus, tai purvas. Nėdelė lapkričio kalvė, o visai žemei kartais grandinės nukala, ežerus sukausto.

Lapkritis - gamtos tiltas tarp rudens ir žiemos. Tarp tamsos ir saulės, nes gruodyje, per Kalėdas, "Kalėdų rožė prazysta". Saulė pasuka pavasario link, nors sausis ir vasaris - pūgų ir pusnynų metas. Ir žvirbliai linksniau ima čirškauti. Vilkai veselioti. Dangus žvaigždėmis Paukščių Take lyti.

Seni žmonės sako:

* Žiema ažuolo lapų pasiklausia. (Jei ažuolo lapai ilgai ir tvirtai laikosi, žiema bus šalta, kieta.)

* Minkštam palale spragūs pyragai. Minkštai kloja, spragiai vaišina. (Jei žiema ateina lėtai, sniegas gula ant nesusalusios žemės, derlius būsiąs menkas, teksią valgyti bėralinę duoną.)

* Žiema ant lapų - bus kieta. (Jei sniegas užkrenta kai daug nenukritusių lapų, žiema būsiąti šalta; sniegas gali būti ir laikinas.)

* Jei krosnyje malkos dega sprag-sėdamos - šaltin (giedron), jei šnypščia - atodrekin (lietun).

* Kai ašarą spaudžia, išspaus ir lietu. (Šnekama apie dūmus.)

* Kieta atėjo, dosni išėjo. (Jei žiema prasideda staigiai, bus geras derlius.)

* Juodos žiemos - balta duona. (Jei pirma pašala, o paskui sninga - derlius bus geras.)

* Pusnis lašinių žiūri. (Jei Kalėdom skersty kiaulių lašiniai stori ir lygūs, žiemą bus daug sniego. Jis ilgai laikysis. Jei lašiniai peraugę, būsią daug atodrekių.)

* Varna vėją uosto. (Pasisuka snapu į vėją.)

* Šermuonėlis baltyn, žiema artyn.

* Raudono ir žiema nekanda. (Jei rugio želmuo lieka dar kiek rusvas - žiemą neiššals.)

* Rudenį kiškis, o vasarą puskiskis. (Rugiai rudenio peraugę, vasarą būna prasti, žemi.)

* Karvės snukis ledan, pienas dugnan. (Jei karvės girdo iš užšalusios balos ar šiaip šaltu vandeniu, pieno būsią mažai. Atseit, pienas dugnan nusėdo.)

...Kai žemę apgaubia pirmieji rūkai, iš miglų šalies atkeliauja juodvarniai. Pasak legendų - burtininkų, ragų paukščiai. Stuksi senmedžiuose geniai, švilpčioja bukučiai, lipučiai.

Sutrumpinta iš Lietuvos Aido.

TĖVYNĖS PADANGĖJE

Spalis

Leonardas Grudzinskas

Tas giedras, gervių balsus atkartojančias, rudens gėrybėmis nubarstytas, medumi apsunkusias dienas poetiškai vadiname bobų vasara, kurią netrukus pakeis mergvakariai, šventvakariai. Pakeis tamsa ir gruodas.

Apie šį malonų, žaismingą, voratinkliais - laumių drobėmis - nuklostytą gamtos laikotarpį liaudies išminties skrynioje daugybė senų posakių prisirinko.

*Bobų vasarą ir bulvė, ir akmuo, ir merga krūtinę šildosi.

*Bobų vasara ežeran - dantiya lydeka tinklan, lynas venterin, o vėžys - kran-tan.

*Paskutinis medus varva, bobų vasara širdin prašosi.

*Per bobų vasarą ir šimtametė bobučukė koja trepsi.

*Bobvasaryje ir šuliniuose vymas užrūgsta.

*Kada barsukas kelmčius džiovina? - Bobų vasarą!

*Bobų vasarą moterys ir mergaitės klėtėlėn, pirtin žvalgosi. (Suprask, švariai išsimaudžiusios - į vyrus, bernus žiūri, nori patikti.)

*Kekštas sūrj ragauja, bobų vasara puotauja. (Sako, rudenį senmergės išteka, o senberniai virve surišti prie nuotakų atvedami.)

*Bobų vasarą ir tetervinas su strazdiene veselioja.

*Bobų vasara kadugiais smilksta, šermukšniais kvepia.

*Žąsys skrenda naktį, delčiaiai patekėjus, bus šiltos rudens dienos.

*Gulbės sparnais vandenį daužo, šalnas buria.

*Sniegena atskrido, bus ankstyva žiema.

*Kikiliai šermukšniauja, ruduo karaliauja. (Negreit užšals).

...Svaigiai kvepia vystančiais lapais. Tyra ir šviesi rudens gamta. Sukasi ore auksiniai lapai. Klevai liepsnoja rudens vėtroje. Saulė nusineša gervės. Nusineša tolimi vaivoriniai miškai.

Lapkritis

Vilties prezidento atminimui

Kaune, prie VI forto esančiame Kryžių kalnelyje, atidengtas koplytstulpis Stasio Lozoraičio atminimui. Jį atidengė specialiai į šias iškilmes atvykusi S. Lozoraičio žmona Daniela Lozoraitienė. Iškalas užrašas skelbia: "Šis koplytstulpis teprimena lietuvių tautai Viešpaties siųstą vilties prezidentą Ambasadorių Stasį Lozoraitį". Ponia Daniela prisiminė Lietuvos prezidento rinkimų išvakares, važinėjamą su vyru po Lietuvą. Marijampolėje jis pasakė: "Lozoraitis šiandien yra čia ir bus čia". Pasak p. Danielos, tą patį ji gali pakartoti ir šiandien: "Lozoraitis yra čia ir bus su jumis Lietuvoje - per amžius".

Koplytstulpį pašventino Šv. Kryžiaus bažnyčios klebonas A. Keina. Iškilnėse kalbėjo Kauno meras A. Račkauskas, Seimo narys A. Katkus, Kauno miesto tarybos pirmininkas V. Grinis, VDU rektorius B. Vaškevičius ir kiti. Koplytstulpis pastatytas už žmonių ir jmonių suaukotas lėšas Pensininkų sąjungos iniciatyva. Jos pirmininkas A. Maleckas padėkojo koplytstulpio autoriams L. Peleckiui ir architektui B. Poniuskaitienei, taip pat visiems prisidėjusiems.

Kalba ponia Daniela Kęstučio Jurelės (ELTA) nuotr.

Tėvynė - SENIAUSIAS PASAULYJE LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS ŠVENČIA 92 METŲ SUKAKTĮ

Kairėje Josephina Miller-mūsų visų mylima Mileriūtė, buv. SLA išdo globėja, veikli kuopose, apygardoje, seimuose bei suvažiuimuose. Ją sergancią aplankė SLA sekretorė Genovaitė Meiliūnienė.

Nuotrauka Vytauto Kasniūno

IŠ LIETUVOS SPAUDOS

Lapkritis

1 d. Netoli Švedijos krantų nuskendo Lietuvos krovininis laivas "Marija". Igula išgelbėta.

3 d. Prasidėjo teismas dėl ministro pirmininko A. Šleževičiaus garbės ir orumo įžeidimo. Atsakovai - Valstybinis radijas ir opozicijos lyderis prof. V. Landsbergis.

Seimo rūmuose įvyko septynių Seime atstovaujamų partijų, išskyrus LDDP, pasitarimas dėl karinio tranzito taisyklių ir rengiamo susitarimo su Rusija.

5 d. Kauno Vytauto Didžiojo universitete įvyko Lietuvos partizanų suvažiuojimas. Paminėtas partizaninių kovų su bolševikiniais okupantais 50-metis.

6 d. Apie 7 valandą ryto susprogdinta Baltamiškio ir Vievio tarpstotėje esančio geležinkelio tilto dalis. Aukų išvengta.

Klaipėdos valstybinėje įmonėje "Nafta" buvo prapjautas magistralinis vamzdis ir pasipylęs mazutas užliejo įmonės teritoriją.

8 d. A. Brazauskui skiriamuosius raštus įteikė Belgijos karalystės bei Čilės Respublikos nepaprastieji ir įgaliojęti ambasadoriai Lietuvoje F. Ronsas ir S. Mimika.

Dešiniųjų partijų nariai pateikė paklausimą Vyriausybei, prašydami paaiškinti faktą dėl pasiklausymo aparatūros Vilniaus savivaldybėje.

9 d. Atsistatydino sveikatos apsaugos ministras J. Brėdikis.

Vyriausybė įsteigė 250 tūkst. litų premiją už informaciją apie geležinkelio susprogdinimo organizatorius bei vykdytojus.

Rusijos Generalinio štabo Vyriausioji žvalgybos valdyba pareiškė neturinti nieko bendro su geležinkelio susprogdinimu.

10 d. Aukščiausiojo Teismo baudžiamųjų bylų kolegija žurnalisto V. Lingio nužudymo organizatoriui B. Dekanidzei paskyrė mirties bausmę, o vykdytoją I. Achremovą nubaudė laisvės atėmimu iki gyvos galvos.

11 d. Atsakydamas į padąžnėjusius grasinimus susprogdinti Ignalinos atominę elektrinę, ministras pirmininkas paskelbė pareiškimą, kuriuo garantavo atominės elektrinės saugumą.

Prezidentas A. Brazauskas sveikatos apsaugos ministru paskyrė A. Vinkų.

Vilniuje prasidėjo tris dienas trukusi penktoji Baltijos Asamblėjos sesija.

12 d. Piliečių chartijos ir inteligentų iniciatyva įvyko konferencija, protestuojanti prieš karinio tranzito sutarties su Rusija pasirašymą.

16 d. Prie Seimo ir Vyriausybės rūmų piketavo aukštųjų mokyklų studentai ir dėstytojai.

Rusijos URM pareiškė pasipiktinimą dėl Baltijos Asamblėjos rezoliucijos "Dėl Kaliningrado srities demilitarizavimo ir tolesnės raidos".

17 d. Bendradarbiavimo sutartį pasirašė Lietuvos ir Kanados atominės energetikos atstovai.

Tėvynės sąjunga paskelbė pareiškimą, kuriuo abejojama dabartinio Seimo konstitucingumu.

Krikščionys demokratai pareikalavo nubausti visus diversijų vykdytojus ir gąsdintojus.

Lietuvos ir Rusijos derybininkai suderino valstybių saugumos sieną.

MŪSŲ VAIKAI, ANŪKAI-SLA ATEITIES KŪRĖJAI! IRAŠYKIME Į SUSIVIENIJIMĄ.

Žmonės sensta tik skirdamies ir bėgdami nuo savo idealų. Tu esi toks jaunas, kaip tavo tikėjimas, ir toks senas, kaip tavo abejonės. Toks jaunas, kaip tavo viltis, ir toks senas, kaip tavo nusivilymas.

Mes skelbiame, kad SLA yra su metų skaičiais seniausia pasaulyje lietuvių organizacija. Bet ji niekad nebūs sena ir nepasens, nes yra pilna savo idealų, vilčių. Kai šimtai šimtų organizacijų gimė ir mirė, SLA, pasimokiusi iš kitų ir savo klaidų, kiekvieno ryto aušros spindulius pasitikdavo naujais sumanymais, užsimojimais. Susivienijimo kiekvienas rytas būdavo gražesnis, negu vakarykštis.

Sakoma, kad žmonės sensta ir pasensta, tik skirdamies ir bėgdami nuo savo siekimų ir pasiduodami abejonėms.

Bet SLA žmonės-nariai visados dvasioje yra jauni, nes pilni savo siekimų. Rytmečio šviesos spindulius pasitinka su dainos garsais: "Ei, šalyn jūs abejonės, šalyn neviltingos pagundos... Mes išeiname į darbą dydį, mums ir darbo dienų per mažai..."

Ne tik Amerikoje, bet ir visame pasaulyje, tautų didžiajame mišinyje, žmonės pradėjo ieškoti savo kilmės šaknų. Su kokių dideliu džiaugsmu mes pasitinkame ketvirtos ar penktos kartos lietuvius, kurie, susižavėję lietuvių vestos kovos dėl laisvės ir nepriklausomybės, archyvuose, ar žmonių atsiminimuose surado, kad jie yra lietuviai, ir nuskubėjo padėti Lietuvai.

Irašykime savo vaikus, anūkus į SLA-suteikime jiems progos būti seniausios pasaulyje lietuvių organizacijos nariais-didžiūotis savo kilme.

SVARBUS PRANEŠIMAS

VISIEMS KUOPU FINANSU SEKRETORIAMS ORGANIZATORIAMS ir NARIAMS

STIEKdami sustiprinti organizaciją ir pagyvinti jos veiklą, nuo 1993 metų sausio 1 dienos skelbiame naujas narių prirašymo vijas, pavadinimas:

SLA "SĖKMINGAI ŽENGIANT Į ANTRĄJĮ ŠIMTMETĮ"

Šiuo Vajaus metu siūloma, kaip naujai prisirašantiems nariams, taip ir esamiems nariams, užpildžius NON-MEDICAL/be sveikatos patikrinimo/aplikacijos, įsigyti šias apdraudas pagal naujas 1980 CSO Mokesčių Lentelės /1993 Versijos/:

1. Viso Amžiaus mokama - "Ordinary Life"
2. 20 Metų Mokama-Viso Amžiaus - "Twenty Payment Life"
3. Vienkartiniai sumokami mokesčiai - "Single Premium"
4. Akcidentalinė Apdrauda tokioje sumoje, kokioje narys yra apsidraudęs ir galioja tik iki 70 metų amžiaus. Vaikams akcidentalinės apdraudos neduodamos.

Be sveikatos patikrinimo "Non Medical" apsidrausti gali:

Nuo 1 iki 75 metų - \$1.000 - \$5.000

Su gydytojo pažymėjimu-"Medical Examiner's Report" glima apsidrausti iki \$10.000

Apdraudos suma negali būti mažesnė kaip \$1.000

Kartu su aplikacija turi būti atsiųsti metiniai mokesčiai.

Taip pat duodama nauja pigi "TERMINUOTA" apdrauda, kuri baigiasi kai nariui sueina 25 metai.

Terminuota apdrauda duodama nuo 1 iki 21 metų amžiaus.

Apdraudos suma negali būti:

mažesnė kaip \$2.000 ir nedidesnė kaip \$5.000

BROLIAI IR SESĖS, KVICEIAME JUS VISUS ĮSIJUNGTI Į NAUJĄ NARIŲ PRIRAŠYMO V A J Ų.

SUSIVIENIJIMO STIPRYBĖ-NARIŲ GAUSYBĖ

SLA PILDOMOJI TARYBA